

Święto Poczańskiej Ikony Bogurodzicy.

Z chwila kiedy kopia Cudotwornej Poczańskiej Ikony Bogurodzicy przybyła do Parafii Prawosławnej Świętej Trójcy w Lubinie, jako dar od lubińskich parafian, którzy zakupili i podarowali ikonę dla własnej świątyni, w sposób szczególny obchodzone jest Jej święto. Każdego roku 5 sierpnia sprawowana jest Święta Boska Liturgia, podczas której wierni zanoszą z wiarą i nadzieją modlitwy do Przenajświętszej Bogarodzicy o wstawiennictwo. Także tego roku wierni zanosili szczególne modlitwy o pokój na świecie i ustanie epidemii. Po nabożeństwie wierni przystąpili do namaszczenia olejem świętym od Poczańskiej Ikony Bogurodzicy z Poczańskiej ławry.

Napisana na desce cyprysowej ikona, wyobrażająca Matkę Bożą tulącą Dzieciątka w geście tzw. umilenija, wypłynęła na światło dzienne w 1559 r., kiedy to grecki metropolita Carogrodu (Konstantynopola), podróżując po Wołyniu, ofiarował ją ówczesnej właścicielce Poczańowa, Annie Gojskiej. Ona to przekazała obraz miejscowym zakonnikom, którym wcześniej wystawiła cerkiew i monastyr. Cuda zaczęto spisywać w 1661 r. Najgłośniejszy miał miejsce za czasów Jana III Sobieskiego, kiedy Turcy napadli na klasztor. Zdesperowani obrońcy poczęli wzywać swą Orędowniczkę na pomoc, i nad cerkwią pojawiła się Bogarodzica, okrywając ją swoim płaszczem. 8 września 1773 r. obraz cudowny uroczyście ukoronowano, dekretem Klemensa XIV (w kościele NMPanny Śnieżnej we Lwowie istniał kiedyś obraz przedstawiający tę podniosłą ceremonię). Po upadku powstania listopadowego bazylianie ukryli ikonę; prawdopodobnie przekazali ją Tarnowskim, ówczesnym właścicielom Poczańowa. Jej dalsze losy nie są znane.

Kult ikony zaowocował, zwłaszcza w XVIII stuleciu, wieloma rycinami, odbijanymi nie tylko na tradycyjnym papierze, lecz

także na atłasie barwy żółtej, różowej i białej. Do takich rzadkości należy – odbity na atłasie koloru starego złota – niezwykle dekoracyjny miedzioryt, sygnowany przez Teodora Strzelbickiego, sztycharza pracującego w Poczajowie i podobno w Częstochowie w 2. połowie XVIII w. Reprezentacyjna rycina, jedna z paru wersji wykonanych przez tego artystę, wyobraża cudowny obraz, zamknięty nieregularną, rokokową ramką zwieńczoną Trójcą Świętą i obramowaną dwoma aniołami. U dołu kompozycji widać rokokowy kartusz ze słupem ognistym, a po jego bokach pejzaż z dwoma pątnikami oraz dokumentarny widok klasztoru w Poczajowie.

